104- CHUYỆN VUA ÁC SINH ĐƯỢC NĂM TRĂM CÁI BÁT

Ngày xưa vua Ác Sinh đi đến thành Uất-thiền-diên. Khi ấy người giữ cửa, buổi sáng mở cửa. Ngoài cửa bỗng nhiên có năm trăm chiếc xe, mỗi xe đều có chở bát báu, trong mỗi bát đều chứa đầy lúa vàng. Tất cả đều có đóng ấn niêm phong, đề chữ: "Những bát này biếu cho vua Ác Sinh."

Khi ấy người mở cửa tâu với vua:

–Bên ngoài có bát quý, trên bát đề chữ: "Biếu cho vua". Không rõ bây giờ có nên nhận chăng?

Nhà vua suy nghĩ: "Những vật báu này bỗng nhiên lại đến, hoặc đây là điều không lành, nếu ta nhận, có thể làm cho nước nhà bị tai họa chăng?". Nghĩ như vậy, nhà vua liền đến chỗ Tôn giả Ca-chiên-diên hỏi:

–Sáng nay mở cửa bỗng thấy bát báu, trên bát có dấu ấn, đề: "Biếu cho vua Ác Sinh. Không rõ đó là điều tốt hay xấu, có nên lấy chăng?"

Tôn giả đáp:

–Đó là quả báo phước đức đời trước của vua, cứ nhận lấy đừng nghi ngờ.

Nhà vua bạch Tôn giả:

–Nhân đời trước con tu công đức gì mà lại được quả báu này?

Tôn giả đáp:

–Ngày xưa cách đây chín mươi mốt kiếp, trong núi Tiên nhân có một vị Bích-chi-phật gặp lúc trời mưa trợt té, liền bị bể bát. Khi ấy vị Bích-chi-phật đi đến nhà thợ làm đồ gốm để xin cái bát. Thợ làm đồ gốm liền lấy năm cái bát chứa đầy nước, hoan hỷ cúng dường cho vị Bích-chi-phật. Khi được bát rồi ngài ném bát lên hư không rồi phi thân bay theo, hiện mười tám cách biến hóa.

Bấy giờ vợ, con của người thợ làm đồ gốm cùng người đến mua đồ gốm thấy sự thần biến này thảy đều hết sức vui mừng hớn hở.

Thợ làm đồ gốm lúc ấy chính là thân của vua, còn người vợ của thợ gốm lúc ấy là phu nhân Thi-bà-cụ-sa, người con lúc ấy là thái tử Kiều-bà-la, người mua hàng lúc ấy là phụ tướng Phú-lô-khuy, vợ của người mua hàng là vợ của phụ tướng.

Nhà vua lại hỏi:

–Không rõ những cái bát này là tự nhiên hiện ra hay từ đâu đến?

Tôn giả đáp:

–Cái bát ấy không phải tự nhiên có, chúng đến từ trong Long cung dưới sông Hằng. Vì sao biết? Bởi vì ở quá khứ, Bà-la-môn cậu của vua La-ma tu hành thanh tịnh, ở bên bờ sông Hằng. Khi ấy vua La-ma hằng ngày lấy bát báu đựng cơm cho cậu. Theo pháp của Bà-la-môn, vật dụng không dùng trở lại, ăn xong ném bát xuống dòng sông Hằng. Khi ấy có con rồng mù nhặt những bát báu chứa đầy lúa vàng để trong cung của nó. Những bát đã ném xuống sông Hằng ngày càng nhiều. Do đó có đến năm trăm xe bát. Khi con rồng mù mạng chung, lại không có con giữ những bát ấy. Vì Thiên đế Thích biết vua ngày xưa đã cúng những bát ấy, nên ngày nay trả lại cho vua.

Nhà vua nghe lời ấy liền lấy những bát báu ấy để làm phước, rộng tu bố thí cúng dường Tam bảo. Nhờ nhân duyên này về sau sinh đến chỗ lành.

M